

*Beste mensen,
Dit jaar heb ik inspiratie gezocht in het ouder worden van mijn twee kleinkinderen, Maud en Tijn. Wat zien, horen en beleven zij in het proces naar de eigen volwassenheid; maar het is ook een verhaal met een knipoog.*

De Oldtimer van opa.

Opa, waarom rij jij nog altijd in deze oude auto vraagt mijn kleinzoon me op zekere dag. Die Volvo Kattenrug heeft maar drie versnellingen, is gewoon sloom, onveilig, oncomfortabel, de wegligging is slecht en de zijwindgevoeligheid nogal heftig. Eigenlijk snap ik niet, dat ik het nog leuk vind om een rondje met jou in die auto te rijden.

Ik heb geen zin om een echte discussie met hem aan te gaan; rationeel gezien heeft hij misschien wel gelijk, maar toch.

Hij kijkt me verder onbevangen aan en vraagt, waarom verkoop je die auto niet en gaat verder met; ik vind een Ferrari, een Austin Martin, een Porsche, een Tesla, met daarbij de vermelding van elk merk het model, veel mooier, stoerder en die rijden ook veel sneller. Koop toch zo'n auto en dan kunnen we ook samen gezellig toeren. Dat lijkt me wel gaaf.

Mijn kleinzoon glimlacht, kijkt me aan en wacht af wat ik hierop ga zeggen; even niet reageren denk ik.

Ja, natuurlijk had ik kunnen zeggen, dat mijn Volvo zijn waarde behoudt, ik geen motorrijtuigenbelasting hoef te betalen, de verzekering goedkoop is en het brandstof verbruik best meevalt; hogere onderhoudskosten neem ik maar op de koop toe.

Zwijgen maar, want de opgesomde feiten komen toch niet binnen. Hij neemt niet op, dat ik de vormgeving aantrekkelijk vind en graag in een historische auto rijd; dat brengt me terug bij mijn eigen jeugdijaren; het roept een gevoel van nostalgie op.

Verder vertel ik hem; ik ben niet de enige die zo'n oude auto rijdt. Het aantal oldtimers in Nederland is gestegen door natuurlijke aanwas en import. Er zijn nu 143.000 oldtimers geregistreerd. Of die feiten veel indruk op hem maken; ik denk het niet, hij ziet zelf maar wat hij met die informatie doet.

Enige tijd later komt mijn kleinzoon weer naar me toe en zegt, opa zal ik je eens iets verklappen. Je weet dat mijn vader een mooie grote auto heeft, maar hij zegt steeds vaker dat hij een oldtimer ook heel mooi vindt. Dan heeft hij het niet over zo'n dieselbak, maar een mooie cabrio, een Austin Healey of zo, je weet wel wat ik bedoel. Ja, jongen ik snap best wat je bedoelt.

Met een vertrouwde blik in zijn ogen kijkt hij me aan en zegt, misschien ligt dat wel aan zijn eigen leeftijd; hij wordt binnenkort 50 jaar en voelt hij zich ook al een beetje een oldtimer, net zo oud zijn als jouw auto. Denk je niet opa?

Wat moet je hierop zeggen, de blik in elkaars ogen is voldoende; we begrijpen elkaar.

En direct daarna zijn vraag, opa, gaan we samen een rondje rijden in de Kattenrug? Wie straalt op dat moment de meeste trots uit? Je mag het zelf invullen.

En zijn zusje dan, is haar passie voor auto's dezelfde als van haar broer. Neen, die is anders. Maar tegenwoordig staan de meisjes ook hun mannetje. Ze nemen van oorsprong mannelijk beroepen over, worden niet alleen maar secretaresse. Zij rijden rond in mooie bolides en met de eigen vrouwelijke charmes en de bijpassende auto maken ze indruk op de grote wereld om hen heen; wie doet mij wat; emancipatie is al lang geen vies woord meer.

Kijkend naar en denkend over de toekomst van mijn kleindochter komt het volgende gevoel bij me binnen. Heb je als ouder een dochter en nog in de kneedbare leeftijd, (dus voordat de puber zich op 16-jarige leeftijd boos opsluit op haar kamer en zich afzet tegen de boze wereld), neem haar dan eens mee in onze klassieker wereld. En dan niet alleen letterlijk op de achterbank; neen gooi de Barbies uit het raam, laat haar ook eens een wiel verwisselen, olie en koelwater bijvullen, onderdelen halen, waarbij je haar natuurlijk ook vertelt, waarvoor ze dienen en waar ze zitten etc. Vuile handen krijgen op z'n tijd, is net zo belangrijk als met gelakte nageltjes pronken.

Wie weet ben je op latere leeftijd blij, dat je haar op technisch gebied iets hebt meegegeven. Kan ze jou helpen als je zelf onderhoud wilt plegen aan je oldtimer als je lichaam niet meer zo lenig is om overal op of onderdoor te kruipen.

En wat misschien zeker nog zo belangrijk is, ze kan dan ook je rollator snel even repareren, zodat je zelf mobiel blijft in plaats van aan huis gekluisterd te zijn, omdat je lichaam de oldtimerstatus al lang heeft bereikt.

En wiens trots is op zo'n moment het grootst, die van opa of die, van de in zijn ogen, nog steeds kleine meid.

Ik weet zeker dat met mijn beide kleinkinderen alles goed komt. We zijn allemaal jong geweest, droomden over later en weten maar al te goed dat dromen wel bestaan, maar meestal niet uitkomen.

Terwijl de kleinkinderen groter worden en steeds meer op eigen benen komen te staan, krimpen opa en oma, hebben steeds vaker een houvast nodig om op eigen benen te kunnen blijven staan, maar desondanks genieten we van alles dat het leven nog biedt, het is goed zo, we zijn gelukkig.

En die oldtimer dan? Staat die nog in de garage onder een doek of is die verkocht, omdat de kleinzoon toch koos voor zijn favoriete automerk?

Wellicht dat ik daar bij een volgende gelegenheid nog opening van zaken over geef en anders laat de eigen fantasie maar werken.

Ik wens iedereen een gelukkig en gezond 2019 en natuurlijk veel oldtimerplezier met zijn allen.

Dank je wel.